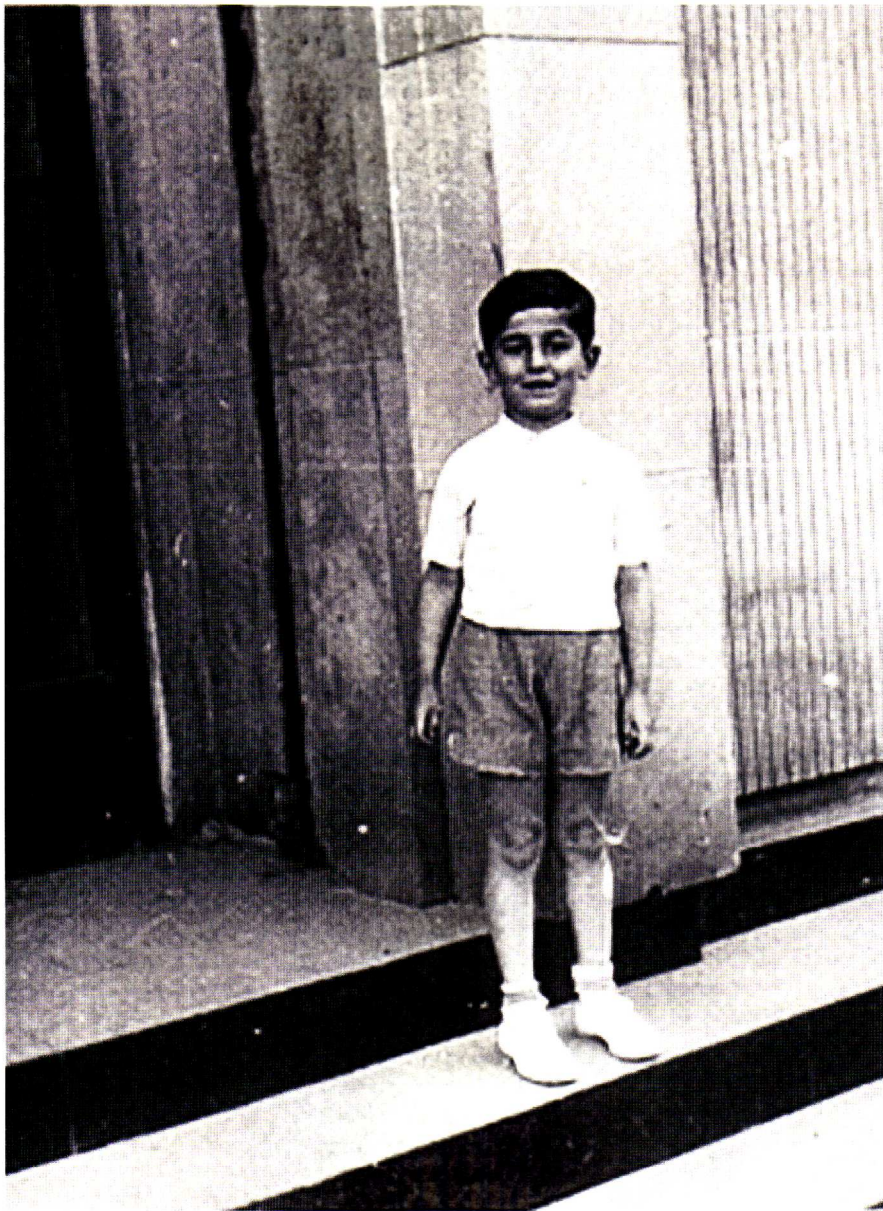

Copernicus

Marzec 2005r.

**Mieszkam na Męczenników Majdanka. Wcześniej nazwa mojej ulicy była dla mnie tylko długą, niewygodną nazwą. Dzisiaj wiem, co zawiera słowo „męczennicy”...
(ciąg dalszy na stronie 2)**

DZIECI MAJDANKA

(ciąg dalszy ze str. 1)

(...) Widzę zrezygnowane, pogodzone z nieuchronnym losem postacie. Mężczyźni, kobiety, dzieci. Poganiani przez konwojujących, bici, poniewierani. Dzieci jeszcze nie zdają sobie sprawy z tego, co nastąpi. Matki już przeczuwają. Mocniej ściskają rączki swoich dzieci myśląc, że obejmą je, osłonią, nie pozwolą, aby dziecko umierając słyszało huk wystrzału, sprawią, by nie widziało całej tej grozy. Nie było tym matkom dane nawet to. Wyszarpnięto im dzieci, rozdzielono, zmuszono, aby przeżyły minuta po minucie to straszne piekło. Zapędzono je do „łaźni”. Nie o mycie chodziło, lecz by dokładniej, z przysłowiową niemiecką pedanterią posortować ubrania, obuwie, włosy, które później wykorzystano w przemyśle wtórnym. Brzmi upiornie, ale takie właśnie są fakty.

Ubierano potem jakąś Gretę w sukienki czy buciki Ryfki, niemieckie dziecko bawiło się przytulanką zabraną innemu przed komora gazową. Dzieci krzyczały, nawoływały rodziców, przerażone, nie rozumiejące skierowanej ku nim nienawiści i pogardy. Usta zamykano im kolba karabinu...

Starsze błagały o łaskę niebiosa, mieszały się głosy i języki. O Adonaj! Chryste, ratuj! Byłyby dzisiaj

ojcami rodzin, kochającymi swoje wnuki, babciami, naukowcami, lekarzami, itp..

Dlaczego odebrano im życie? Dlaczego nie pozwolono im poznać smaku sukcesu czy miłości? Były takie same jak my wszyscy. Mogły się bawić, uczyć się, stawać do szkolnego apelu.

Stańcie więc teraz do apelu. Wy, małe, nieświadome niczego, bestialsko zamordowane niemowlęta i te bardziej nordyckie, wywiezione ze spacyfikowanej Zamojszczyzny. Stańcie przerażone maluchy z komory gazowej i wy, którzy mieliście wtedy tyle lat, ile ja mam teraz. Stańcie, a my...

Co my wam powiemy? Tak bardzo chcielibyśmy was zapewnić, że już nigdy nie będą ginąć dzieci, tylko dlatego, że urodziły się w rodzinie innego wyznania, innego koloru skóry, kształtu nosa, nie odpowiadającemu parametrom wymyślonym przez jakiegoś szaleńca. Chcielibyśmy powiedzieć, że już nigdy dziecko nie zostanie kaleką z powodu min. Żadnemu z dzieci spadająca bomba nie zniszczy domu i dzieciństwa. Tak bardzo chcielibyśmy móc powiedzieć, że już nigdy...

Marlena Cimek II d

SPIS TRESCI

Dzieci Majdanka	2
Informacje o akcji Ośrodka „Brama Grodzka - Teatr NN”	2
Dni Pamięci o Holokauście i przeciwdziałaniu zbrodniom przeciw ludzkości	3
Kartka z pamiętnika Wolność... ..	4
W poszukiwaniu tajemniczej mikstury... ..	5
Recenzja twórczości Paulo Coelho	7
Słów kilka o „syndromie ryczącej 13stki”, czyli półtorej godziny przed spotkaniem.	8
Psychotest „Ty i Twoja szkoła”	9
Radosna twórczość uczniowska	10
Konkurs matematyczny	11
Klucz do psychotestu „Ty i Twoja szkoła”	12

INFORMACJE O AKCJI OŚRODKA „BRAMA GRODZKA – TEATR NN”

W ramach inicjatywy Rady Europy – „Nauczanie pamięci – edukacja na rzecz przeciwdziałania zbrodniom przeciwko ludzkości” ministrowie edukacji państw Unii Europejskiej wprowadzają do szkół „Dzień Pamięci o Holokauście i przeciwdziałaniu zbrodniom przeciwko ludzkości”. Wybór daty był dokonywany z uwzględnieniem historii każdego z krajów.

W Polsce, biorąc pod uwagę wydarzenia związane z historią II Wojny Światowej, wybrany został dzień 19 kwietnia – data wybuchu powstania w Getcie Warszawskim, jako stała data obchodów w szkołach w naszym kraju „Dnia Pamięci o Holokauście i przeciwdziałaniu zbrodniom przeciwko ludzkości”.

Działanie artystyczno-edukacyjne, które Ośrodek „Brama Grodzka – Teatr NN” przygotowuje na ten dzień, nawiązuje do realizowanego od kilku lat projektu „Listy do Getta”. Młodzież lubelskich szkół wysyła co roku listy pod nieistniejące już adresy z dzielnicy żydowskiej.

W tym roku chcielibyśmy, aby listy były wysyłane do Henia Żytomirskiego – żydowskiego chłopca urodzonego w 1932 roku w Lublinie i zgładzonego przez hitlerowców w komorze gazowej w listopadzie 1943 roku.

Adres:
Henio Żytomirski
Ul. Kowalska 1
Lublin

(ciąg dalszy ze str. 2)

Historia życia tego chłopca stała się dla Ośrodka „Brama Grodzka – Teatr NN” inspiracją przy przygotowaniu wystawy „Elementarz”, poświęconej życiu dzieci w obozie na Majdanku.

Zapraszamy Państwa również do wzięcia udziału w tegorocznym działaniu organizowanym przez Ośrodek w dniu 16 marca o godz. 19 w Bramie Grodzkiej. Ta data to 63 rocznica rozpoczęcia likwidacji Getta w Lublinie, która upamiętnia jednocześnie w naszej lokalnej,

lubelskiej historii początek Holokaustu. W ramach tego działania od godz. 16 będzie odczytanych ponad cztery tysiące nazwisk i imion żydowskich mieszkańców Lublina, którzy zginęli w obozie na Majdanku w 1943 r.

O godzinie 19 zgaśnie światło na terenie byłej dzielnicy żydowskiej i usłyszymy kadisz – żydowską modlitwę żałobną. Jedynie latarnia przy Podwalu tłąc się będzie przypominała o wielowiekowej obecności Żydów w naszym mieście.

DNI PAMIĘCI O HOLOKAUŚCIE I PRZECIWDZIAŁANIU ZBRODNIOM PRZECIW LUDZKOŚCI

*„Może to najciemniejsze miejsce na Ziemi jest dnem,
od którego odbijemy się ku jasności?”
Marian Kołodziej*

Ośrodek „Brama Grodzka – Teatr NN” przygotowuje obchody Dni Pamięci o Holokauście 19 kwietnia 2005 roku. Dnia 10 lutego br. w Teatrze NN odbyło się spotkanie dotyczące realizacji tego projektu. Wzięła w nim udział także grupa uczniów z naszej szkoły, pod opieką pani profesor Beaty Bojar.

Dni Pamięci przypominają o wydarzeniach związanych z historią II wojny światowej. Stała datą ich obchodów w szkołach w naszym kraju jest 19 kwietnia, czyli dzień wybuchu powstania w Getcie Warszawskim.

Ośrodek prowadzi działania, mające na celu ukazanie historii nieistniejącej już dzielnicy żydowskiej w Lublinie. Jednym z mieszkańców tej dzielnicy był mały chłopiec, Henio Żytomirski. Podczas spotkania, które odbyło się 10 lutego, mogliśmy poznać jego los. Chłopiec żył 10 lat, zginął w 1942r. w komorze gazowej. Krótkie życie chłopca zostało utrwalone na zdjęciach, które były robione co roku. Ostatnie wykonano w lipcu 1939r. Podczas tegorocznych Dni Pamięci o Holokauście zdjęcie to będzie głównym wspomnieniem, jakie ocalało po Heniu.

Jednym z działań Ośrodka w Teatrze NN, o których usłyszeliśmy 10 lutego, jest wysyłanie listów pod nieistniejące już adresy z dzielnicy żydowskiej. Projekt nosi nazwę „Listy do Getta”.

W tym roku będą wysyłane właśnie do Henia Żytomirskiego.

Mieliśmy też okazję obejrzeć film dotyczący osób, które ucierpiały w wyniku Holokaustu i konfrontacji słów więźniów wojennych z relacjami SS-manów. Usłyszeliśmy w nim m.in. relację Mariana Kołodzieja, byłego więźnia obozu koncentracyjnego, a także autora wielu prac, dotyczących Auschwitz.

Interesująca była też opowieść o trasie podziemnej, znajdującej się pod Starym Miastem. Ma ona około 300 metrów, składa się z piwnic, składów i magazynów. Została stworzona koncepcja architektoniczna, mająca na celu odbudowanie pomieszczeń i połączenie ich w jedną, długą trasę, udostępnioną do zwiedzania.

Spotkanie to miało na celu zachęcić młodych amatorów – dziennikarzy do upamiętnienia przeżyć i cierpień mieszkańców dawnej dzielnicy żydowskiej, a także rozpowszechnienia idei obchodów „Dni Pamięci o Holokauście i przeciwdziałaniu zbrodniom przeciw ludzkości”. Jak ją odbierzemy? Czy pozostaniemy obojętni wobec inicjatywy Ośrodka? Czasem warto „odbić się ku jasności” i zachować w pamięci wydarzenia, które miały wpływ na historię Lublina.

Małgorzata Topyła II d